

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 61. Epistola S. Augustini de Prædestinatione Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

cognoscit, quomodo unusquisque sua vo- Sæculum V.
luntate Dei auxilio usurps sit. Ita spe- A. C. 428.
ramus te effecturum, ut mentibus eorum,
quos opiniones istæ occuparunt, lux af-
fundatur. Scias enim, unum ex istis,
magna Auctoritate, & pro Ecclesia zelo,
virum, S. Episcopum Arelatensem Hila-
rium, in omnibus reliquis Doctrinam
tuam admirari, & sectari, & jam diu te-
neri desiderio, tecum per Epistolas hac su-
per materia conferendi.

§. LXI.

*Epistola S. Augustini de Prædestina-
tione Sanctorum.*

Sanctus Augustinus, acceptis Hilarii, &
Prosperi Epistolis, indoluit, quod vi-
deret, adhucdum superesse, qui Ecclesiæ
Doctrinæ, tanta, & manifesta divinarum
Scripturarum Auctoritate confirmatæ,
resistere auderent. Nihilominus noluit
committere, ut piissimorum istorum Lai-
corum votis non satisfaceret, & quam-
vis hac super materia tot libros edidis-
set, quamvis tot aliis occupationibus di-
stineretur, & senili ætate gravaretur,
duos libros composuit, quibus titulum
fixit; *De Prædestinatione Sanctorum;*
eosque ad Prosperum, & Hilarium di-
rexit.

In libro primo S. Augustinus demon-
strat, non solum augmentum fidei, sed
etiam

c. 2. n. 4.

Sæculum V. etiam ipsum initium esse donum Dei,
A. C. 428. quia S. Paulus dicit: *Quia vobis dona*
Philip. I. 29. *tum est pro Christo, non solum ut in eum*
credatis, sed ut etiam pro eo patiamini.
2. Cor. 3. 5. Et alibi: *Non quod sufficientes sumus, co-*
c. 3. *gitare aliquid a nobis; at qui credere, est*
cogitare cum assensu. Fatetur sibi olim
aliam animi sententiam fuisse, sicut etiam
cum scripsisset Epistolæ ad Romanos ex-
positionem ante suscepsum Episcopatum,
quod ei etiam Semipelagiani objiciebant,
sed agnoscit, se errare, & præcipue er-
1. Cor. 4. 7. *rorem fuisse deductum illo textu: Quid*
c. 5. *babes, quod non acceperisti? Nam probat,*
c. 7. *hæc verba etiam de ipsa fide esse acci-*
pienda, & fidem ipsam esse accensandam
operibus, quæ Gratiam Dei non præ-
Rom. II. 5. dunt, secundum alterum textum; *Non*
ex operibus, alias Gratia jam non est.
Joan. 6. 28. *Gratia.* Nam JESUS Christus dicit, opus
Dei esse, ut credant in eum, quem ipse
misit. Ergo fidei initium, & perfectio
est donum Dei, quod non omnibus datur.
c. 10. Prædestinatio differt a Gratia, cuius
tantam præparatio est, & differt a Præ-
scientia. Deus per Præscientiam etiam
ea cognoscit, quæ ipse non faciet, sicut
prævidet peccata. Per Prædestinatio-
nem prævidet, quæ facere vult, sicut
Gen. 17. 5. tunc, quando Abrahamo promisit, natio-
nes per filium ejus credituras; Deus e-
S. Augustin. nim nihil promittit, quam quod a se de-
pen-

pendet. Nunc vero promissum Dei in-
fallibile est, hinc non dubitet homo, se
Dei promisso committere, quamvis re-
spectu ipsius incertum sit. Multo mi-
nus in sua propria voluntate confidat,
quæ sua natura incerta est; etsi dictum
sit; *Si credideris, salvus eris!* Non inde
sequitur, tantum secundum propositio-
nis membrum in potestate Dei esse. Qui
credunt, Deum orant, ut fidem ipsorum
augeat, & orant, ut fidem illis det, qui
non credunt. Ipse facit, ut credamus,
sicut nobis per os Prophetæ Ezechielis
dictum est; *Faciam, ut mea præcepta fa-*
ciantur! Nos facimus, & Deus facit, ut
faciamus!

Tandem Prædestinatio pure gratuita
in Parvulis, & in JESU Christo evidenter
probatur. Nam quo merito infantes,
qui salvantur, alios præcedunt? quid eos
ab aliis discernit? Nempe, ajebant Semi-
pelagiani: *Deus prævidet, quid facturi
essent, si ad maturam ætatem perveni-
rent.* Verum enim vero, respondet S. Au-
gustinus: *Deus opera non futura nec
præmiatur, nec punit.* Et in hoc loco 2. Cor. 5. 20.
repetit, quæ in Epistola ad Vitalem de-
monstraverat, *nos esse judicandos secun-
dum ea, quæ bona, vel mala egerimus in
corpo nostro.* Quia Semipelagianus non
recipiebat librum Sapientiæ, ubi legi-
tur: *Raptus est, ne malitia mutaret in-
telle-*

Sæculum V.
A. C. 428.

Rom. 10. 9.

Ezech. 36. 27

c. 12.

Sup. n. 51.

c. 13.

Sæculum V. *telle&etum* ejus; S. Augustinus Aucto-
A. C. 428. te S. Cypriani, atque totius Ecclesiæ, in

c. 14.

qua publice prælegeretur, librum esse Ca-
nonicum probat. Deinde hujus senten-
tiæ veritatem in se ipsa demonstrat; si
enim Deus rationem haberet eorum, quæ
unusquisque, si diutius viveret, forte
esset operaturus, nullius hominis salus,
nullius damnatio nobis certa esset. Clas-
sissimum vero Prædestinationis, & Gra-
tiæ exemplum est JESUS Christus. Quid
boni fecerat homo iste, qui necdum exi-
stebat, ut Verbo divino in unitate Per-
sonæ conjungeretur? quo actu fidei, qui-
bus operibus supremum honoris fasti-
gium meritus fuerat? Videmus in Ca-
pite nostro originem Gratiæ, quæ in o-
mnia membra sua diffusa est; nam S.

Rom. 1. 4. Paulus expresse dicit, JESUM Christum
Hebr. 12. 2. fidei nostræ Auctorem esse, & Consum-
matorem.

c. 16. Duplex datur Vocatio, una commu-
nis, qua vocantur illi, qui ad nuptias ve-

Luc. 14. 19. nire renunt, alia particularis Prædesti-

Rom. 11. 29. natorum, quam nulla sequitur pœniten-

c. 17. tia. Vocantur, non quia credunt, sed

Joan. 15. 16. ut credant, quia scriptum est: Non vos

Epist. 1. 3. me elegistis, sed ego elegi vos! Pater e-
legit nos in JESU Christo, antequam crea-
turum mundus, ut Sancti, & mundi esse-
mus coram eo; non dicit, quia Sancti esse
tenemur, sed ut Sancti simus. Et sub-
jungit;

jungit; quod nos prædestinaverit secundum Beneplacitum Voluntatis suæ, ne quis propria sua voluntate glorietur.

Sæculum V.
A. C. 428.

Quia autem Semipelagiani ad illam responsionem, tanquam ultimum receptaculum, confugere poterant; Deus nos prædestinavit, ut Sancti essemus, quia prævidit, esse credituros. S. Augustinus ostendit, in hac vocatione omnia, etiam fidem, comprehendi. Nam S. Paulus *Eph. 1.13.* Deo Gratias agit pro fide Ephesiorum, & Thessalonicensium; nunquid autem es-
1. Thess. 2.13.
set Deo illudere, si gratias ageremus, pro *Coloss. 4.2.*
eo, quod non accepimus? & dum dicit *1. Cor. 16.8.*
Apostolus, Deum sibi portam aperire ad *2. Cor. 11.12.*
prædicandum Evangelium; quid aliud
vult insinuare, nisi quod Deus audien-
tium corda ad fidem disponat?

c. 19.

§. LXII.

Liber de perseverantia.

Libro secundo S. Augustini ad Prosperum, & Hilarium idem erat Titulus: *Prosp. init.*
ad except.
De Prædestinatione Sanctorum; sed tempore posteriori dictus est: *De Dono Perseverantiae,* quia ab hac quæstione initium ducitur. S. Augustinus imprimis docet, illam Perseverantiam, de qua legimus: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit;* non minus esse Donum Dei, quam fidei principium, & ex eo, quod pro hoc dono oremus, principally hanc veritatem probat; quia Deo

Genne. c. 2.

Hist. Eccles. Tom. V. Pp p illud